

MIL:n vuosikokouksessa 1.4.1950 tri **Reino Ajo** piti esitelmän aiheesta **Ajatuksia Aluesuunnittelusta**. Esitelmä julkaistiin lehdessämme, siitä seuraavat otteet:

Kun Kustaa Vaasa pyrki lisäämään Uudenmaan rannikon taloudellista merkitystä vastapainoksi Tallinnan kaupan ja merenkulun luomalle mahtiasemalle, hän toimi valtakunnallisista vaikutteista. Siinä mielessä se siis oli valtakunnan suunnittelua.

--

Suunnittelulla ei kuitenkaan ollut riittävästi esitietoja, minkä takia sen oli toimittava hapuilemalla. Oli turvaututtava vanhaan "koeta ja korjaa" menettelyyn. Historiasta muistammekin, että ensin perustettiin Helsingin läntinen naapuri, Tammisaari, valtaamaan Porvoon länsipuolen rannikkoalueen kaupan Tallinnalta. Mutta varsin pian nähtiin, ettei alkuaan niin edulliselta näyttänyt paikka pystyntykään täyttämään siihen kiinnitettyjä toiveita mm. sen takia, että lähi-seudun talonpoikien vaihtokyky oli, sen jälkeen kun heidät oli pakotettu polttamaan syisiä rautaruukeille, niin vähäinen, ettei kaupunki voinut menestyä sen varassa, vaan porvari oli henkensä pitimiksi itse kalastettava ja harjoitettava maalaislinkeinoja.

Niinpä perustettiin uusi kaupunki, Helsinki, tällä kertaa Vantaanjoen suulle. Tiedämme, että sekin pian osoittautui mahdottomaksi ja että kaupunki sittemmin siirrettiin vieläkin uuteen paikkaan, mutta erikoisesti meitä kiinnostaa se, että eräiden muiden kaupunkien asukkaat saivat käskyn muuttaa Helsinkiin sen elinvoimaksi. Tarvittiin näet porvareita, joita voitiin saada vain muista kaupungeista, koska heitä ei ollut luonnonvaraisina. Siitä syystä nuo pääomat oli siirrettävä paikalle muualta valtakunnasta. Se oli siis tosiasiallista valtakunnansuunnittelua käytännössä eikä vain teoriassa. --

Hämeen läänin maanmittausinsinöörikerhon kokouksessa pidetyn alustuksen perusteella laadittu **P. Perimaan** kirjoitus **Kaupungin kiinteistörekisteristä** julkaistiin 1950. Siitä seuraavat otteet:

Nykyisten säännösten mukaisesta kaupungin kiinteistörekisterin kahtiajakaisuudesta näyttää aiheutuvan epäkohtia. Kiinteistöistä ja alueista, jotka

voivat sijaita rajakkain ja usein sisäkkäinkin pidetään toisista luetteloa asianomaisessa kaupungissa ja toisista läänin pääkaupungissa. Samoin niistä pidetään kahta rekisterikartastoa, jotka säännösten mukaan sisältävät osittain samoja alueita. -- Käytännössä molemmat kartastot merkintöjen jatkuessa ja mennessä päällekkäin tulevat suurelta osalta samanlaisiksi. Koska selvytyden vuoksi olisi ehkä välttämätöntä, että ne heti alun perin ja myöhemminkin, rekisterimerkintöjen edistyessä, olisivat tarkoin samanlaiset, ei kahden samanlaisen kartaston hoito ole tarkoituksenmukaista.

--

Eri paikoissa suoritettu rekisterinpito lisää sitä mahdollisuutta, että jonkun sekaannuksen johdosta alue saattaisi jäädä kokonaan pois rekisteristä tai tulla rekisteröidyksi samanaikaisesti sekä tonttikirjaan että maarekisteriin. Sama alue on myös, ellei tonttikirjanpitäjä tosiaankaan "viipymättä" sen jälkeen kun maarekisteriin merkitystä alueesta muodostettu tontti on merkitty tonttirekisteriin, läheta rekisterikartan otetta ja mittakirjan jäljennöstä maanmittauskonttorille, jonkunaikaa kahdessa rekisterissä ja niinollen voisi joskus sille hankkia kaksi kiinnitystä. Tämä voinee olla joskus mahdollista vaikka ilmoitus lähetettäisiin viipymättäkin.

--

Kun rekisterijärjestelmän hoito kahdessa paikassa aiheuttaa runsaasti lisätehtäviä ja vaatii enemmän pätevää työvoimaa työssä, jossa ei saisi sattua virheitä tai laiminlyöntejä, jottei oikeusturvallisuutta vaarannettaisi, ja kun se huolellisestakin hoidosta huolimatta lienee jonkunverran sekava, täytynee nykyistä menettelyä pitää epätarkoituksenmukaisena.

Vanhan sanalaskun mukaan "hitaita ovat herrojen kiireet". Toivottavasti edellä oleva isoisän aikainen teksti ei ole enää ajankohtainen seuraavan mittari-polven toimiessa kiinteistörekisterin pitäjänä.

Pieniä tietoja -osastossa oli puolestaan seuraava ote Helsingin Sanomien pääkirjoituksesta 25.1.1950:

"Aivan viime aikoina onkin ollut havaittavissa eri tahoilla aloitteita koneellistetun tekniikan kehittämiseksi ja käytäntöön ottamiseksi maa- ja metsätalouden

alalla. Tässä suhteessa on tyytyväisyydellä todettava Teknillisen Korkeakoulumme taholla esiintyvä harrastus ja varsinkin aloite jälkikoulutuskurssien järjestämiseksi maan insinööri-kunnalle, että tämä pysyisi nopeasti kehittyvän tekniikan tasalla. Muutama päivä sitten aloitettiin kurssi kartoitustekniikassa, jotta myöskin maa- ja metsätaloudessa voitaisiin soveltaa kartoituksissa tekniikan viimeisiä saavutuksia. Kun maassamme on parhaillaan käynnissä laaja-suuntainen tilusten kartoitus erilaisia tarkoituksia varten, on insinööri-kunnan jälkikoulutus tällä alalla järjestetty oikeaan aikaan."

Valtioneuvoston nimityksiä ym.

14/4 -50 - Tasavallan Presidentti nimittänyt Korkeimman oikeuden jäseneksi ja oikeusneuvokseksi maanmittaus-hallituksen pääjohtajan Väinö Jeremias Ahlan.

21/4 -50 - Tasavallan Presidentti nimittänyt asessori Väinö Vilhelm Sepälän maanmittaus-hallituksen pääjohtajaksi.

Maanmittaus-hallituksen määräyksiä ym.

5/1 -50 - Maanmittausauskultantti Antti Vilhelm Pohjola määrätty ylimääräiseksi maanmittausinsinööriksi Oulun lääniin.

10/1 -50 - Diplomi-insinööri Veikko Jaakko Uolevi Pihlajamäki otettu maanmittausauskultantiksi ja määrätty maanmittausinsinööri Reino Nivalan virka-apulaiseksi.

17/3 -50 - Tekniikan ylioppilas Pentti Matti Mäki-Hakola otettu maanmittaus-harjoittelijaksi ja määrätty maanmittausinsinööri Martti Plukan harjoitettavaksi.

20/3 -50 - Koululainen Otto Antero Salmenkivi otettu maanmittaus-harjoittelijaksi ja määrätty maanmittausinsinööri Kaarlo Otto Salmenkiven harjoitettavaksi.

1/7 -50 - Kolmannen palkkausluokan maanmittausinsinööri Turun ja Porin läänissä Viljo Veikko Niskanen määrätty 1/8 -50 lukien toistaiseksi hoitamaan maanmittaus-hallituksen maanjakotöiden osastolla avoinna olevaa vanhemman insinöörin virkaa.